

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 8.

V Ljubljani, 1. avgusta 1894.

Leto XXIV.

Planíka.

Vrh kamnitih rèber skrita,
Glej, planíka se razevita.
V krèmen ponosite skale
Njene so kalí pognale.

Gòrske díči goličáve
Osamljéna, brez vonjáve;
Snegu večnemu soseda
V solnèno-jasne dole gleda.

A presádi med cvetice
V vrta rahle jo gredice,
Gòrko jug naj vanjo dahne
In planinski cvet — usahne.

Kolikrátov tudi mène
Tajna sila k dómu žéne
Skalovíte zrét višave
Revne moje očetnjave.

Sredi tuje zèmlje krásov
Prèšlih se domišljám časov, —
Po domovji daljnem vzdíham
In ob vzdihih tèh — usíham . . .

Jos. Vole.

